

בית הדין הארצי לעבודה
בר"ע 10-23860
לודמיה גלמן - 309318020
המבקשת
המוסד לביטוח לאומי
המשיב
החלטה

1. לפני בקשת רשות ערעור על פסק דיןו של בית הדין הארצי לעבודה בבאר שבע (חטוף יוסף יוספי; ב"יל 09/2025), בו נדחה ערורה של המבקשת על החלטת הוועדה הרפואית לערירים (נגעי עבודה) מיום 27.4.2009 (להלן - הוועדה), אשר קבעה למבקשת 0% נכונות לצמיות.

2. המבקשת נפגעה בצווארה ביום 24.10.2007 בתאונת דרכים שהוכרה כתאונת עבודה, וניתנו לה נכויות זמניות. הוועדה מושא הבקשה שמעה את תלונות המבקשת בדבר סחרחות, כאבים והgelות בצוואר. הוועדה ערכה למבקשת בדיקה קלינית מקיפה, פירטה את ממצאי בדיקות ההדמיה שבתקה הרפואית וקבעה כך: "בבדיקה לא נמצאה הגבלה בתנועה או קיפוח נירולוגי או ליקוי במערכת שיווי המשקל. הוועדה עיינה בחוו"ד של ד"ר קורנגרין וממצאי הבדיקה הוועדה אינם תואימים לממצאים הבדיקה של ד"ר קורנגרין. הוועדה גם אינה מקבלת את הסבירו. הממצאים ה... שנצפו בסיכון לתאונת וגס-CT כתת הס ממצאים ניוגניים שאינם קשורים כלל לתאונת ולכן דוחה את הערעור. הוועדה גם דוחה הערעור בעניין השחרחות". המבקשת עקרה על החלטת הוועדה לבית הדין הארצי.

3. בית הדין הארצי קבע, כי לא נפל כל פגם משפטי בהחלטת הוועדה. קביעות הוועדה בעניין מצבה של המבקשת הין קביעות רפואיות המצוינות בתחום סמכותה הבלעדי של הוועדה. הוועדה התייחסה לחוות הדעת הרפואית שהוגשה מטעם המבקשת, ובחרה שלא לאמצה משום שמדובר במצבה היו שונים. בית הדין הארצי ציין, כי בהתאם לפיסיקה, כאשר הוועדה מצינית כי אינה מקבלת חוות דעת של מומחה רפואי מטעם הנפגע משום שהממצאים שמדובר בבדיקה את הנגע שונים מהממצאים עליהם הסתמכה המומחה, די בכך כדי לעמוד בחובות החניכה המוטלת עליה. לאור האמור, דחה בית הדין הארצי את הערעור.

בית הדין הארץ לעובדה
בר"ע 10-23860

4. בבקשת רשות העורר שלפני חורה המבקשת על טענותיה בפני בית הדין האזרחי, ובחן כי קביעת הוועדה לפיה אין קשר סיבתי בין התאונה לבין הפגיעה בעמוד השדרה הצווארית שוגיה, שכן לבקשת אין כל ערך רפואי בתחום זה עבור לתאונה. המבקשת טוענה, כי היה על הוועדה ליחס לפחות חלק מנכונותה בעמוד השדרה הצווארית לתאונה, כפי שנעשה במקרה דומה אחר שנדון בבית משפט השלום. עוד נטען, כי הוועדה לא תהייחה כראוי לבדוקות החדמיה, וכי לא התמודדה כראוי עם חוות דעתו של ד"ר קורנגרין.

5. לאחר שיעינתי בטענות המבקשת ובכלל החומר המונח לפני, לא מצאתי כי נפלת טעות בפסק דין של בית הדין האזרחי או בהחלטת הוועדה המצדיקה התערבות בית הדין. באשר לטענות המבקשת בבקשתה נוספת, כי קביעת הוועדה לפיה השינויים הנינויים שנצפו בעמוד השדרה הצווארית של המבקשת בבדיקות החדמיה אינם קשורים לתאונה, היא קביעה רפואית שבית הדין לא יתערב בה. עוד נוסף, כי הנכות בתחום זה נקבעת בהתאם להגבלה בתנויות, או בהתאם לממצא ניירולוגי. הוועדה ערכה לבקשתה בדיקה קלינית מקיפה, ולא מצאה כל הגבלה בתנויות הצוואר, וכך גם לא מצאה קיופות ניירולוגיות. באשר לחוות דעתו של ד"ר קורנגרין, וכפי שקבע בית הדין האזרחי, בהתאם לפסיקתנו, די בכך שהועודה מסבירה כי היא אינה מתקבלת את חוות דעתו של המומחה מטעם הנגעים מושום שהוא מסתמכ על ממצאים קליניים שונים мало שמצויה בבדיקה, כדי לעמוד בחובת ההנמקה המוטלת על הוועדה לעניין זה. ואכן, ד"ר קורנגרין בחוות דעתו מצא כי המבקשת סובלת מהגבלה קלה בתנויות עמוד השדרה הצווארית, הגבלה שהועודה בבדיקה לא מצאה.

6. **סוף דבר** – הבקשת נדחתת. אין צו להוצאות.

ניתנה היום, ... ב אולו.. התש"ע (12. באוגוסט 2010), בהעדר הצדדים ותישלח אליהם.

בית הדין הארצי לעבודה

בר"ע 23860-07-10

יגאל ליטמן, שופט

3 מתוך 3